

Op 20 februari 2013 in het Gemeentehuis van Krimpen aan den IJssel:

'Ouders en het nieuwe stelsel' ofwel 'Van transitie naar Transformatie!'

Op 20 februari gaf ik deze workshop samen met vijf andere ouders aan commissieleden en de betrokken wethouders van de gemeenten Krimpen aan den IJssel, Capelle aan den IJssel en Lansingerland.

We deden dit op het gemeentehuis in Krimpen aan den IJssel en er hadden zich 40 deelnemers aangemeld..

De workshop is georganiseerd en werd aangeboden door vanEgmondConnect en kon dankzij financiële middelen vanuit het Transitiebureau uitgevoerd worden.

Het eerste deel van de avond hebben de wethouders van resp. Krimpen en Lansingerland, drs. A Hofstra en dhr. W. ten Kate, uitleg en informatie gegeven inzake de huidige stand van (transitie)zaken en het herschrijven van het eerste concept van de Wet op de Jeugdzorg. Ook voor ons ouders was dit deel heel informatief al was het alleen maar om te horen hoeveel er (nog) bedacht en in regelgeving vastgelegd moet worden. En hoe verschrikkelijk complex en veelomvattend de opgave is waar de gemeenten samen en ieder voor zich voor staan! Met nog slechts een kleine twee jaar te gaan..

De angst slaat me wel om het hart, als ik heel eerlijk mag zijn. Want in die hele wirwar van regels en door elkaar lopende en met elkaar te verbinden lijnen en lijntjes zou je de cliënt/ vrager van jeugdhulp (haast) niet meer onderscheiden!

Dit was precies de reden waarom de wethouder van Krimpen aan den IJssel, drs. A. Hofstra deze avond met speciale aandacht voor de gebruikers van jeugdzorg heeft geïnitieerd.

In de inleiding lichtte Brigitte van Egmond van van EgmondConnect bondig de indeling van de workshop toe. Er werden 2 korte filmpjes, bedacht en gespeeld door (ex)cliënten, getoond over *Passende zorg* en *Het belang van privacy*.

Daarna splitsten we op in 3 aparte groepen met per zaal 2 ouders. Deze hebben zich vervolgens voorgesteld en in het kort verslag gedaan van hun ervaring met diverse terreinen binnen de jeugdhulpverlening. Helaas is het daarbij (nog) niet haalbaar om het hele en zeer complexe 'veld te vertegenwoordigen'.

Ook nu weer merkte ik dat er meer vragen bij de deelnemers leven dan er beantwoord kunnen worden in de drie kwartier, die we voor deze dialoog ter beschikking hadden.

Terug naar de centrale ruimte werden we al meteen overladen met individuele vragen, maar er moest nog gewerkt worden. Brigitte van Egmond verzocht alle deelnemers om op een speciale kaart in het kort te willen verwoorden wat ieder als belangrijk of misschien zelfs als eye-opener wilde meenemen van deze workshop.

Zij zegde toe dat ze hiervan een terugkoppeling zal verzorgen naar de deelnemers.

De heer Hofstra bedankte ieder van ons met een voorjaarsaandenken, dat de symboliek in zijn afsluitende woorden onderstreepte. Er bleven nog veel deelnemers achter om apart met ons verder te praten en we hebben - ook toen - gemerkt dat onze bijdrage beslist op waarde werd geschat.

We hebben de stem van de cliënten duidelijk kunnen laten horen en er is heel goed en aandachtig naar geluisterd.

Hopelijk blijven (deze) gemeenten zich realiseren dat een dergelijke inbreng van ervaringsdeskundigen ook op de verdere reis naar transitie onontbeerlijk is!

Want pas dan zal er van daadwerkelijke transformatie gesproken kunnen gaan worden.

Ik wil dit verslag graag beëindigen met een paar reacties van deelnemers:

'Zorg voor een hoogwaardige intake. Luister ook goed naar ouders.'

'Als een kind zijn been breekt moet het ook zo snel mogelijk naar de dokter. Niet alles is met preventie op te lossen.'

'1 op 1 contact is cruciaal' (e-hulpverlening niet zondermeer in plaats van live hulpcontacten stellen)

'Het belang van een centrale persoon die het hele traject meeloopt met het kind/ouder.'

'Dat ouders veel zelf willen regelen als ze maar de middelen en handvatten krijgen.'

'Hoe ouders de hulpverlening ervaren en hoe zij behandeld willen worden. Hoe deze input waardevol kan zijn voor ons als beleidsmakers'

Als ouders wensen we de deelnemende politici veel wijsheid, sterkte en energie toe tijdens het moeilijke transitietraject .

We hopen dat *de daadwerkelijke behoefte aan passende zorg* hen tot leidraad mag dienen, want dat zeker ook in de jeugdzorg geldt dat 'goedkoop duurkoop kan zijn'. Een goede inrichting van die zorg met een belangrijke rol voor de eigen kracht van hulpvragers en het nog sterk verbeteren van samenwerkingsvormen zal zeker helpen om waar mogelijk kosten meer beheersbaar te krijgen. En kan bewerkstelligen dat kinderen en hun naasten geen schade oplopen, die te vermijden en te voorkomen valt.

Tot zover een verslag van deze bijzondere avond, waargenomen door de ogen van Yvonne v.d. Werf

